

Додиково штасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд.
Влајковићева 8.

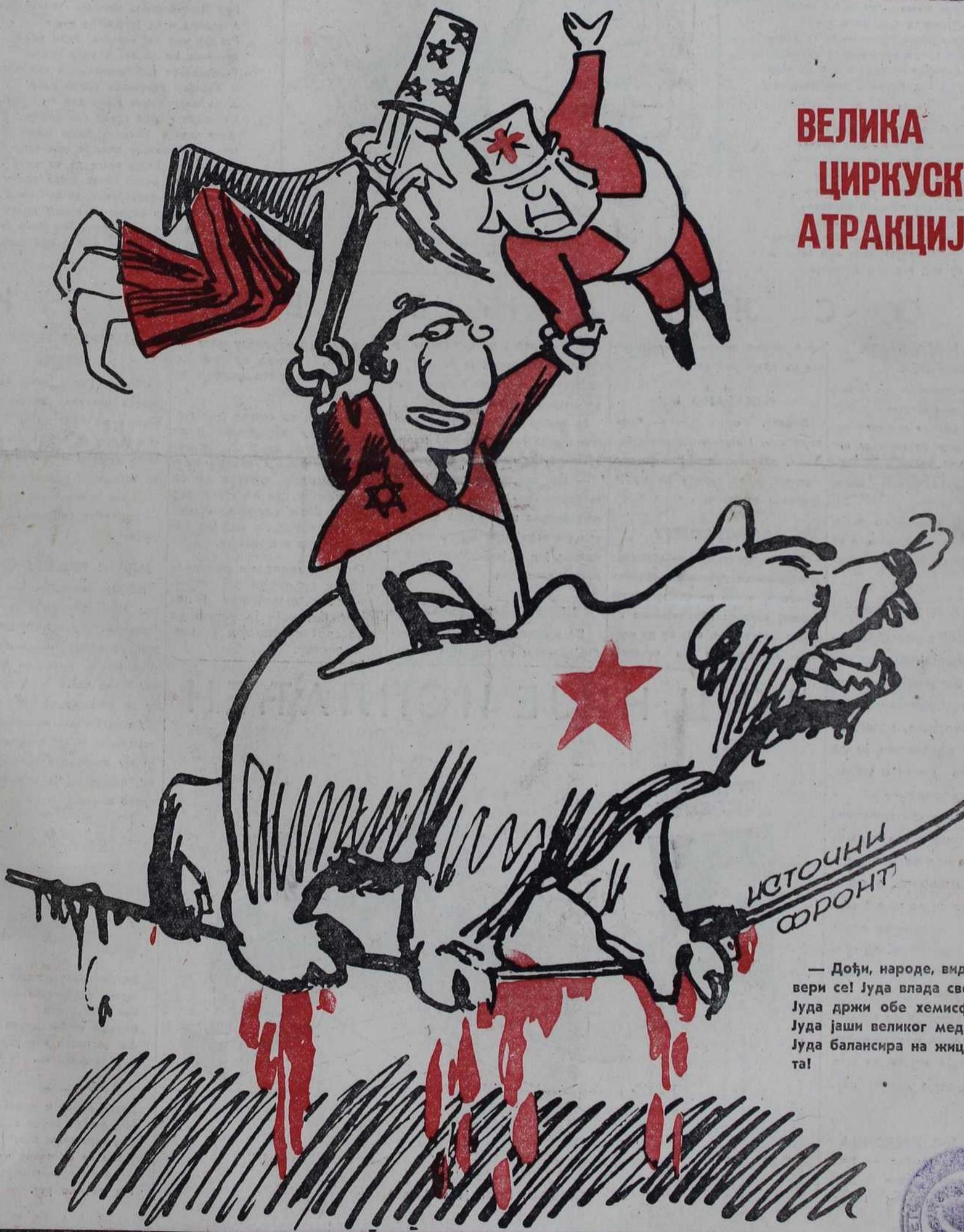
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТО, 18 СЕПТЕМБРА 1943

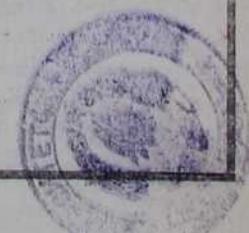
Број 95 — Год. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВЕЛИКА ЦИРКУСКА АТРАКЦИЈА

— Дођи, народе, види! Увери се! Јуда влада светом!
Јуда држи обе хемисфере!
Јуда јashi великог медведа!
Јуда балансира на жици рата!

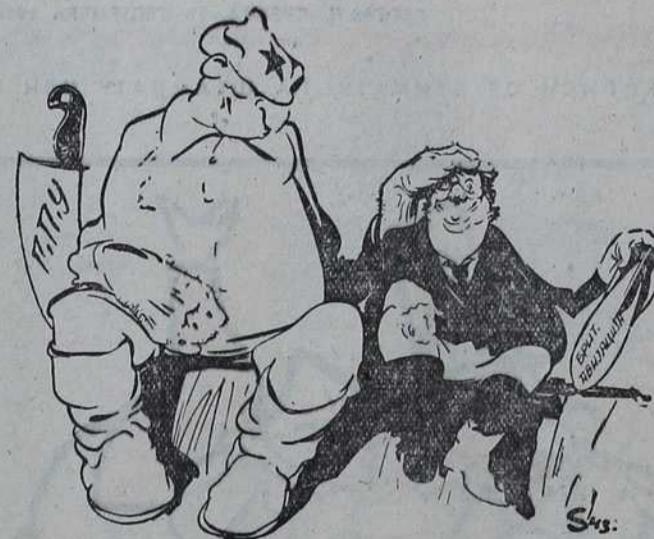
СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КО ДРУГОМЕ ЈАМУ КОПА - НА КРАЈУ ЈЕ ОН САМ ТРОПА

Англосаска ортачина кнедле гута
Преседе јој и ризота, пасташута
Навикнути на обману и подвалу
Место рата спремили су клопку малу
Да ухвате на превару крупну рибу
И избегну сваки ризик, ратну шибу
Ухвати се на тај лепак један шмольја
Нико није изгубио сем Бадоља
А то није крупна риба већ сардина
Заврши се комедија у два чина
Место римске империје снажног плата
Талијани очајни су, то не крију
На њиховој земљи сад ће да се бију
Ап судбина њима даде слабе вође
На издају, когод иде, тако прође
Да избегну ратне жртве — то су хтели
А несрећу много тежу сад су срели
Због два старца неискрена зло се деси
Цео народ сад аспашта, тешки грести.

Та издаја била мотка са два краја
Место неке заветрине свуд белаја
Јер немачка војна сила, вешта свему
Не осети ни забуну нити трему
Заузела све тврђаве, све пролазе
Контролише све обале и богазе
На ортаке зато чека рат и муха
Место славе и победе — биће брука
А какав је Немац страшан кад се бије
Видели су код Месине, Катаније

Мајстор и његов шегрт

— Поносим са тобом, мој мали!

А кад дођу у Европу биће прпе
Изгледи су сада слаби да што здрпе
Са оружјем и кроз борбу, да вине
Да се мучи и пропада, да се гине
А то они ич не воле и не траже
Много пакше да се вара, да се лаже
Зато сад ће да се чују приче нове
Док ортаци неког сома не улове
Ал на жалост ове лажи слабо паде
У Европи изумрле све будале.

Енглезима на северу пала трола
Врч им Немци направили око попа
Код Шпицбергена помрсили конце њима,
А ускоро и на Југу биће зима
Рат тек има да настане, биће лома
Енглеска ће да осети удар грома
Одмазда се већ припрема а кад плане
И Албијон доживеће тужне дане
А на мору флота њина већ се мучи
Из ведрога неба напад све ожучи
Зато сада у Лондону брује звона
Нових двестотина хиљада оде тона
Већ немају доста снаге да се мичу
Зато место ратне славе шире причу
А од приче фајде нема, то већ зна се
Јер победе и херојство војску красе
Догађаји који дођу, показаће јасно свима
За Енглезе у Европи није добра клима.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ПИТАЈ МОГА БРАТА
ЛАЖОВА

Москва, септембра. — Пошто је и амерички амбасадор у Москви Виљем Стенли спаковао кофере по угледу на његовог колегу Литвинова страни дописници запитали су га за разлог његовог одласка?

— Знате ја путујем по својој жељи, одговорио је Стенли, а ко не верује нека пита мого министра.

МОДЕРНИ ЗАТВОРИ

Њу Делхи, септембра. — На интерpellацију једног посланика у Законодавној скupштини о приликама у политичким затворима, министар за Индију одговорио је да су нетачне вести о неким лошим затворима.

— Ми наше затворенике држимо тачно свега »само« пет метара под земљом, узвикну је министар, а сваки онај који каже да има 1 сантиметар више добиће одликовање »подвезици« од праве малајске гуме, а ви знајте да то није сада лако начин. Наши затвори су модерни, безбрижни и хигијенски. Ко не верује може да проведе бесплатно месец дана — на пробу.

СМЕТА ИМ УЗБРДИЦА

Салерно, септембра. — Генерал Ајзенхауер изјавио је да је напредовање у правцу Напуља

врло тешко пошто Американцима не прија узбрдица.

ОТКАЗАНО МУ

Лондон, септембра. — Нови службеник Интелигенс-сервиса Бадоља, показао се у пракси као неспособан за службу па му је тренутно отказано.

ДОБИО КОЛЕГУ

Лондон, септембра. — »Великих Југословенских државника, генерал Симовић, чувен по својој историјској пароли: «Ви погините на прагу својих кућа, а ја ћу да клинем авиона», и још чувенији

као рекордер у шепртљанству и глупости, приредио је банкет у »Реџент-бару« у част његовог новог колеге маршала Бадоља.

За време банкета, Симовићева ташта дала је за енглеску штампу кратку изјаву:

— Мој зет је срећан и много се радује што је добио новог колегу Бадоља и тако сада неће он ући у историју као најглупљи државник, јер га је Бадоља тукао и постао рекордер.

ШЕПРТЉА НА ДЕЛУ

Вашингтон, септембра. — Објављени су подаци о до-

садашњем резултату рата са Јапаном, према којима се виде страховити успеси америчке војске.

До сада, за скоро две године рата, заробљен је огроман број од 512 јапанских војника. У америчком генералштабу, рачуна се да сигурношћу, да ће кроз пет година бити заробљен цео пук Јапанаца, а можда ће неки војник и претећи.

Ови баснословни резултати знак су »војничке генијалности« америчког генералштаба, који је успео да туче светски рекорд у шепртљанству.

АМЕРИЧКЕ ГЕРЛЕ НА ПОСЛУ

»Њујорк Пост« јавља да је љујоршка централа за регрутацију морала од 1940 до 1943 године да отпусти из војске преко милион америчких војника, а 20% од тога због нервног оболења.

Опште је мишљење да су одреди герла за врбовање учинили своје.

МЛАТИ ПРАЗНУ СЛАМУ

Лондон, септембра. — Већ месец дана примећује се улицама Лондона како шета један господин, по имени Тадеуш Ромер, са Атлантском повељом испод руке. Услед честе употребе почели су да отпадају парчићи повеље.

Да не би млатио празну сламу, лондонски музеј понудио је Тадеушу откуп ове повеље за музеј, пошто јој је и иначе тамо право место.

Лондон нову сплетку спело
Јевтић успех опет хтео
Био баксуз дан
Бадоља почeo дрско
Ап' је после све упрско
А сада пишман...

Залуд гужва и реклама
Кад остале брука сама
Све свет мора знат'
Разне су се приче чуле
Ал победе нема муле
Тек почине рат.

БАДОЉО: Горак је овај хлеб

ој НЕДЕЉЕ ој НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 12 СЕПТЕМБРА

— Полетео свет знае — чуди се Маша.
на трке да се кла-
ди и да од тога кад сам шворц каже Јоца под-
види вајду. Забо-
равили људи на
пословицу да не-
ма хлеба без мо-
тике. А и тамо се направила ин-
дустрија јер нико није луд да
чека само чисту срећу. Мало до-
пинг, мало брза брзина и вешта-
вештина и ред коња се промени
на паре пређу у паметне руке —
исприча нам Јоца порезник у ка-
фани.

— Значи ви не идете на трке
— запита га Маша учитељ.

— Јок брате, идем редовно —
вели Јоца.

— Али се не кладите — пога-
ђа Маша.

— Кладим се докле год ми
трају паре — одговара Јоца.

— Па зашто губите кад све
на трке да се кла-
ди и да од тога кад сам шворц каже Јоца под-
види вајду. Забо-
равили људи на
пословицу да не-
ма хлеба без мо-
тике. А и тамо се направила ин-
дустрија јер нико није луд да
чека само чисту срећу. Мало до-
пинг, мало брза брзина и вешта-
вештина и ред коња се промени
на паре пређу у паметне руке —
исприча нам Јоца порезник у ка-
фани.

— Ја сам, знае, паметан само
да плати порезу.
Кад тамо разре-
зали му двеста
хиљада.

— То ја не могу да платим —
каже Душко порезницима. Не ра-
дим три године ништа а ви толи-
ко зацепили.

— Свако ради свој посао —
каже му један порезник. Наше
је да режемо а ваше да се жа-
лите.

— Али ви не уважавате жалбе
— противствује Душко.

— А ви опет не плаћате порез
већ увек неке отплате и доплате
— одговори му порезник.

УТОРАК, 14 СЕПТЕМБРА

— Овамо наро-
де, чудно невиђе-
но — дере се ју-
трос један пињар
на пијаци. Прићем
да видим шта је.
Кад тамо неке ја-
буке, ситне и үгољаве као да су
прележале колеру.

— Па зар је то јабука? — љу-
ти са једна жена а пињар јој,
смејући се одговара:

— Чула си шта вичем чудо не-
виђено. Ако си још негде виде-
ла овакве јабуке носи шњур а
ако ниси онда узми једно кило
за мустру...

Она жена се наљути и ода а
пињар само вели:

— Моје је да продам и зато
рекламирам а ко неће да купи
не мора. Сада бира а зимус ће
да моли и кука. Такав је наш
свет.

СРЕДА, 15 СЕПТЕМБРА

Госпа Зора опра-
ла синоћ тегле за
туршију и флаше
за парадајз и све
то ставила на по-
друмске степени-
це да се суши.
Кад јутрос устала хтео шлаг да
је трефи. Од те њене муке оста-
ла гомила стакларије. Све полу-
пано до последњег комада.

Викала она и клела цело јутро
по авлији али је сви уверавају
да нико није улазио у подрум.

— Море да није силазио Ваш
Бора — сети се једна комшика.

— Шта ће он у подрум? —
одговарај осла Зора наљућена.

Али опет је копкало и када је
Бора дошао из школе она га узе-
на миндрус и он признаде да је
одавно продавао флаше и тегле
бакалину Гојку па је то хтео и
синоћ али се није снашао у мраку па се саплео и претурнио све.

Тако је радио добар и послу-
шан син са којим се госпа Зора
поносила.

ЧЕТВРТАК, 16 СЕПТЕМБРА

Пробуди ме да-
нас после ручка
ларма под прозор-
ним и кукњава. Неки
промукли
дечији глас викао
је:

— Зашто се туку ови људи?
— Нашли су један купон за дуван.

— Јао, пусти ме!
Изађох на прозор. Једна жене
је вукла једног исцепаног дечка
са пијаце који је урлао и запо-
магао.

— Шта је било? — упитах ја.

— Покрао ме пре месец дана
Све ми ствари однео из куће и
када га кварт ухапсио, он побе-
гао. Сада га водим у кварт —
прича жена док је онај гамен
урлао и запомагао као да му де-
ру кожу.

Свет се окупљао као на чудо па
се неки почеше заузимати за о-
вога гамена. Најзад приђе један
крупан човек, одгурну жену и о-
слободи дечка који утече псују-
ћи...

Шта ћете када је свет сенти-
менталан само на туђ рачун. Да
је посреди неко добро дете у
беди нико се за њега не би зау-
зео, а за гамена се сви заузимају.

ПЕТАК, 17 СЕПТЕМБРА

Седим са женом
и ручам када без
куцања упаде је-
дна жена у мој
стан и са врата
поче да се дер-
ња:

— Дајте ми моју кокошку.

— Још сам се ја ишчуђавао ка-
да ова непозната жена поче да
јури кроз цело кућу и да нешто
тражи. Мени прекиле.

— Напоље — дрекнух али ова
разјапи вилицу и поче да кука и
запомаже. Скупи се цео комши-
лук и сви су сажаливо гледали
ову жену која ме је оптуживала.
На моју срећу дође и газда То-
ма, мој пријатељ из друге ули-
це, који када виде непознату же-
ну подвикну:

— А ту си неваљанице. Не па-
ли више тај трик. Ја сам изгутао
и више неће нико... Затим нам
исприча да је пре пет шест дана
ова жена то исто приредила код
њега па није хтела да иде док
није добила једну кокошку. Док
је он ово прича она се жена
узврда па искористи прилику и
утче.

Чему се све неће свет да до-
сети.

СУБОТА, 18 СЕПТЕМБРА

— Јао што сам
настрадао, као ни-
ко мој — прича
нам Сотир профе-
сор.

— Шта је било?
— причај повика-
мо сви, а он продужи...

...узес ја девојку да ми спре-
ма и кува пошто треба спремати
зимницу а ја сам самац па не
могу. Погодим се лепо ко људи
и ја већ био задовољан што сам
решио ово важно питање када
она поче да одлази свако после
подне у шетњу и да долази тек
у 10 часова. Надари ме ђаво да
јој то пребацим а она разјали
вилице па осу паљбу.

— Срамота да ме клеветате и
вретате. Ја сам поштена жена.
Тужићу вас суду.

И заиста, већ недељу дана са-
мо идем и дајем изјашњења, јер
ме је оптужила да сам јој увре-
дио част а нико ме не пита ка-
куву сам штету претрпео јер она
је, за инат полупала све судове и
стакларију... Нећу вала, више у-
зети послугу па макар дао остав-
ку на службу...

БОДЉИКАВО ПРАСЕ

Велика жртва

— Моја жена у свом веровању
поднела многе жртве.

— А у шта верује!

— Верује да може да носи ци-
пелу број 37, а има ногу број 40.

САМЕ ЖРТВЕ

Жена: — Брачни живот је пуч
жртава... Сваког дана морам да
кувам...

Муж: — А ја да једам...

Семајка лира

Аој шмољо, ој Бадољо
Што си се урлојо
Ти отсече жиле
од велике силе
Па од једног лепог птића
Сад направи Бранковића.

Ој неверо, ој неверо
Кој те ђаво теро
Да се тако ти обрукаш
Па после да кукаш
Долар слабо ће да греје
Када ти се свет смеје.

Ти си хтео мулећине
Мајчин сине!
Па би радо сад изврдо
Кад си видо да је тврдо
Желео си стазу кратку
Ал' упрска мотку.

БОДЉЕ

ГРОЖЊУ

Утврђена ових дана
Цена, степен, малигана
Већ ће спрема кљук
Али наше пијанице
Од шприџера до кишница
Пију као смук.

ЈУЛИ

Твоја слава вечно траје
Зато има и издаје
То је посо леп
Јес да мало образ страда
Ал' постоји зато нада
Да добије џеп!

ЗЕЛЕНАШУ

Увек нешто мир ти сеца
Сада прилог траже деца
Хоће паре сви
Ал' ти вешто све испрати
Немој ником ништа дати
Живи само ти!

ДРВАРУ

Свет нек чека и нек зебе
Увек гледај само себе
И свуд тражи ћар
А иначе сад је згода
Да заради шап се дода
Зато је кантар.

Писмо малог Ђорђија

Јуџе сам се клаодијо симка
богу да не на токе дасе најлави
оно па је чекаји да скре на блук и
због је публика да остане свегу
а он Јаке јаке влате публика је њо
Свега мора да се ставије једно док
има цулана има и подважка а
после сам видију да има боза шта
главо ватно је само да никад
не буде публика дасе не зими
али ада да је лади када неко нога дасе
титутма једно блез
туташе немоге дасе
зимаде паме. што је
тако јако да немоге
паме зал виж неко
тледо а јако има са
ано то два пама ка-
вагела пасе јес сва-
хару које да буде
Гљиви чика паса
у притивију једно са
нешта свегу са
штампанима па зато
обесију нос и само сада
как одеси кесу па власи мало од
готовине а он само змијка које свега
на готовину. Научијо је људи
на клотане али сада незна да ће
се окрене мој шата када је сви ша-
кви боле да Гљиве паме и загађујују а
кад се јесе поквами они усукупле па
зим ђаво клив гостожица миза је

ово је шата моја

је западила велике паме на лазни
лову и отајеснила че свети а када
су је однапали са касном она плаче
које губија мајка и само куне које
ју неко дружи клив. сад нечу висе
да блијам тумзе. Гљиве вез сују да
истичам гасије чика симе паме-
није систем и сад су волеју да је свегу
и да видију нико му не верује иако
он иде теке и стварно плија да
непа па јак и тужију баштанијо да
још је људи покваден па му не верује
а јесте вога Ми ја сам видијо када
и пломенију посредују клупни паме
зато сад пласи штанију. мој шата
када је тако лади цело дуство
оклапиња које долије сајо нема кло-
паше зато се осушили које вејка па
само једну клиз сокачи и садају
и се на вала паме да је још је
да буде губија ове али је сутки
што вам каже вас.

ово сам ја

Наши љуци и

Пошке на легену

Јас је мајка што сам пропатија и
Уфати ме летос нека терлема па
кад сам видеја да је попоша ја
димо нег да л може да бидне
уфати пут под ноге па ја на
куде белиград због зашто су на
куде там понајглавни ећими и
доктури. Одија сам по сокаци, па
ноге сам скршија док сам уфати-
ја свезу сос једног доктура што
си знаје лек од сваку бодљу.
Чим сам улезнаја он ме питу-
је:

— А да ли ви можете да пла-
муку видеја то је за писување.

— Море за плаћување ће ви-
кад сам видеја да је попоша ја
димо нег да л може да бидне
уфати пут под ноге па ја на
куде там понајглавни ећими и
доктури. Одија сам по сокаци,

паше ме, бре сликоваше ме с
рентгени, бре гураше ми неку
цевку у машинку док ми не узе-
ши све паре па мен турише у
кревет. Направија сам се ко а-
крем и већ сам помислија да ћу
изврнем краци кад ми вика моја
газдарница Јола:

— Да л си још имајеш паре?
— Јок, жи ми Господ — збо-
рим си ја и она се смешка:

— Ич не бери бригу због за-
што ће с'г да те излече за ч.с.
Док си имаја паре нико не је луд
да те лечи због зашто и доктури
треба да си живеју и виде фајду
а с'г кад си шворц остануја суво
дрво ласко ће бидне...

Она удри у трљање и мазува-
ње и да Бог помаже а кад сутра
дође један доктор моја газдари-
ца Јола поче да му шапче а он
салт приђе до мен па вика:

— Е, с'г ће поброја да се из-
лечиш... Пошто је на боље...

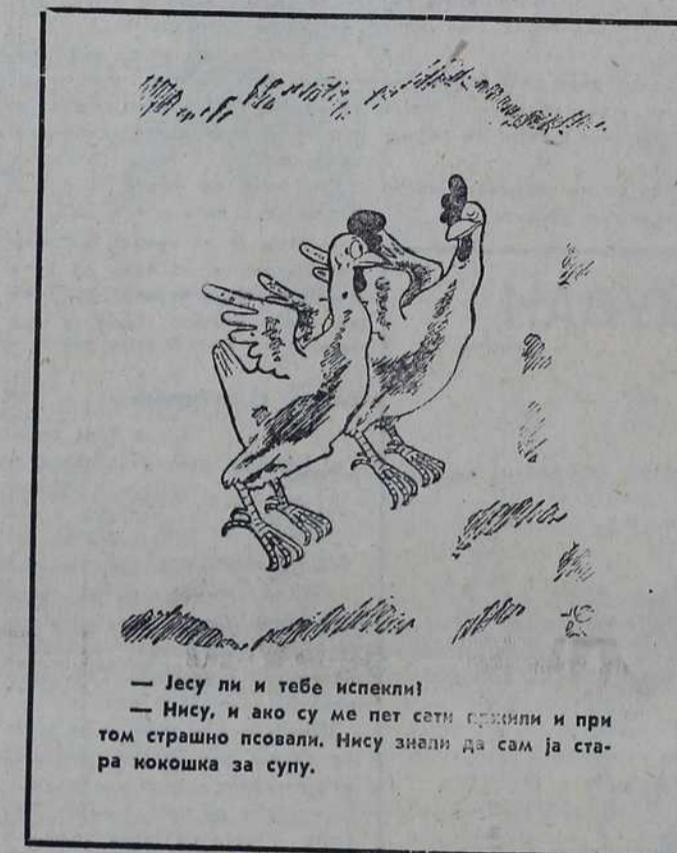
— Е мој доктуре — викам му
ја — туј ми је запело. Док има-
ше неку црквицу ви ме муваш-
те и пипасте, сликовасте и буташ-
те какој мечку а с'г си живујем
како бубрег у лој салте сам оста-
нуја брез паре. Ви ме бре изле-
чисте од паре а не од болес и
с'г ги знајем да салте бре паре
може да се излечи.

— Ама не је газда Ташке —
вика ми еким него се такој по-
трефило...

— Ако де, ако — зборим му
ја — сваки ради своју работу.

И такој сам паре потрошија ал
сам бар уфатија и две три фри-
шка бодље па с'г чим зберем
нова паре има да ги давам на
куде доктури...

Ваш Ташке

ТРАГИЧНА ВЕСТ

Млада собарица Лиза улете као
коњак. Собарица попи једну о-
ветар у собу своје госпође:

— Ах, Боже мој! Ах, Господе
Боже, узвикнула је очајним гла-
сом и срушила се у једну угодну
наслоњачу.

— Шта вам је Лизо за име Бо-
гај запита госпођа уплашено, слу-
тећи неку несрћу.

— Бразо, госпођо, зајеца Лиза,
брзо ми дјејте шеќер и воде да
се повратим...

Кад је госпођа услужи — Лиза
завали:

— Ах, госпођо, тешко ми је...
ужасно тешко... бразо чашицу

коњака!

Госпођа заиста бразо донесе и

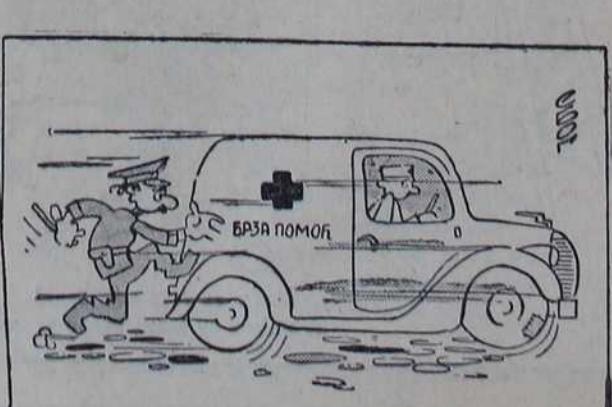
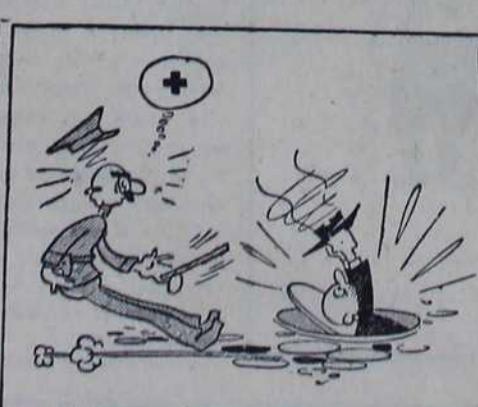
сад ћете ваљда моћи да ми
кажете шта вас је толико узбуди-
ло, усуди се најзад да упита го-
спођа.

— Ох, да госпођо... Разбила сам
ону велику, скупоцену вазу у са-
лону...

— Ми смо погрешан телефон-
ски број, који сте позвали на ве-
черу.

ЛОПОВАША И РЕВНОСНИ ЖАША

Наши крајеви

Бодљикава козерија

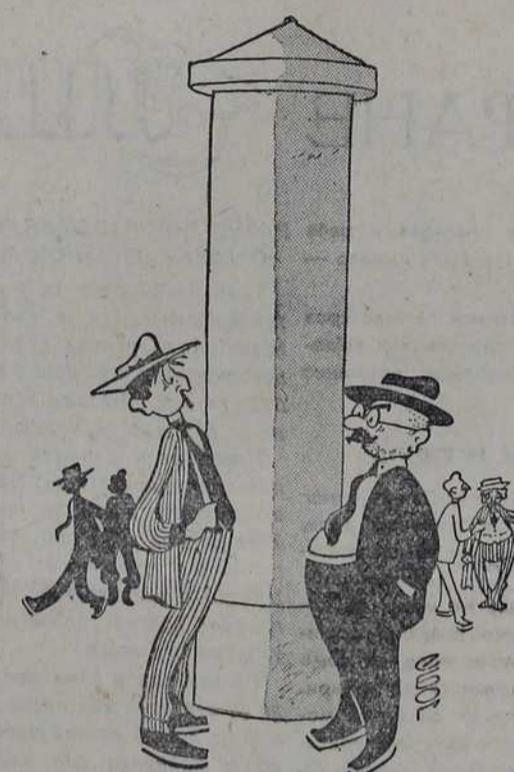
Иако су излапели мислиоци би показали да нико не може да и гледа да се извуче од посла и пронашли да на »домаћини« кућа их замени, а када им се понуди ради да би имао више времена почивак у пракси је то сасвим да засуки рукаве и изашу на ћут за критиковање и разговор. друкче. То јест, можда некада нију они викну: — Море нисам за посао, боху па само развале уста. Али узмите ако се недај Боже, неком од њих ко али данас није. Модерна же неког другог...

Иако су излапели мислиоци би показали да нико не може да и гледа да се извуче од посла и пронашли да на »домаћини« кућа их замени, а када им се понуди ради да би имао више времена почивак у пракси је то сасвим да засуки рукаве и изашу на ћут за критиковање и разговор. друкче. То јест, можда некада нију они викну: — Море нисам за посао, боху па само развале уста. Али узмите ако се недај Боже, неком од њих ко али данас није. Модерна же неког другог...

А, ако ћемо право и јесте мноштво они закукају као Дамњанов јесење дане, јер онда мора и бар него радити. Када човек ради он већу кукњаву и понижење. Јер тако би био ред — да запне и се умори, озноји, а често и озеважно је и у општем интересу да модерна дама. До душе за ћу је бе. Када критикује и грди може њима ништа не буде, да њима много важније да игра покер и само да га заболе језик или да буде потаман, а како је са остремим, да хвата везу са чокејима и му се осуши грло. Зато цео свет лима то није много важно.

Посветиле су кобојаги или тешко мужевима. Грди и псује од ране зоре до мрклог мрака. Узлуд су се мужеви упрегли па тегле и сецају корле и зембиље, ложе ватру а неки чак и пасирају парадајз, домаћица је опет љута и само сникне... Њој не иде у главу да муж не може да увиди и сквати колико је то жртва што жена квари своје руке крај шпархерда, и што је принуђена да мења навике. Зато је љута и бесна и док траја спремање зимнице — муж је мањи од макова зrna и ако се одра плаћајући...

Исто као жене, изгледају данас сви они који су научили на мулетину и клопање. Љути су и бесне ап' само вриште. Све им не вља и свему налазе ману јер у тој грдњи и љутини лакше забораве на стварност у којој их нико не зарезује нити се пружа прилика за зараду. Зато они зачерају и траже длаку у јајету да

— Причаву људи да се ти с Мицом жениш само због новаца.

— То је лаж. Пре свега, она нема новаца, а друго и не мислим да се женим с њом.

Адвокатски хонорар у 1943 години

Један сељак из Рипња код Београда, добио овакав трошковник од свог адвоката из Београда:

За полсату опомену твом дужнику једно јаје више болести и смртних случајева!

За састав тужбе 3 кгр. брашна ва!

За заступање пред судом 1/4 кгр. масти

За изјављени призив 3 кгр. црног лука.

— Моја кћи је, најжалост болесна и зато је долазим данас да је заменим као модел.

Сами спасиоци живота

Кројач: — Да није моје игле колико би било назеба, запаљења и смртних случајева!

Обућар: — Да није мого чешица било би много босих и још једно јаје више болести и смртних случајева!

За састав тужбе 3 кгр. брашна ва!

Шофер: — Све то није ништа!

Сваки други звук моје трубе са живота.

ТРУОКОНАШ

Бора адвокат је млад и леп — Не знам ти ја то сине, нечовек. Чак много лепши него што го да зовнем Рајка шнајдера, па би требало да буде па је зато час посла.

имао много непријатности. Али И, заиста, Рајко саши изванредну лепоту није толико смета

ла као шворцерај. Имао је толико дугова да је одавно престао јало као саливен, Бора однесе

да води о њима рачуна. Али су свој спортски костим код Цице.

У суботу је башта код госпа

Сиде била пуна девојака. Цица је

нежељену посету или пак писмену опомену. Све га је ово нервирало и он се реши да се ожени.

Нарањено богато, пошто друга вратица није била за њега интресантна.

Чим је донео ову одлуку он је почeo да мерка младу. Удавача је било много али је ретко

која одговарала условима. Или није била доволно лепа или је недовољно богата.

После обилне ужине, Цица се за часак, извини из друштва а када се вратила на њој је био укусан дрес за мачевање, само је

место прописаних ципела имала укусне беле еспадриле. Са њом је био и Бора, комплетно обушен у спортски дрес. Кроз башту одјекну усклик дивљења...

Отпоче и егзибиција. Елегантни и витки обоје па дивота по

гледати, фигуре, све лепше и грациозније и одушевљење гледаоца све веће. Одједном када Бора чучну, да изведе једну фигуру

одбране, зачу се злокобно: «Кр... кр... кр. Његове дивне панталоне се распараше од тура све до доле и лепотан се појави у доњем рубљу и закрљеним чарапама. Он је јадник хтео да се изгуби али му не дадоше одушевљени гледаоци односно Цици драгарице, који су уживале

апартман који му ташта уступа у својој кући. Све је већ било

спремно за свадбу и Бора је о

бавесто све своје повериоце да

га сачекају месец дана пошто је

плаћање «зихер». Нарањено да је

Бора, ако то скре свадбе зака

чио још тројицу својих поверио

ца са већим сумама да би се

спремио за брак.

— Слушај Целе, рече му једног дана Цица, чула сам да си велики мајстор у мачевању. Хоћеш ли да ме учиш?

— Море, шта ће ти то? — одговора је Бора али Цица навалила па не попушта. И Бора пристаде. За врло кратко време Цица је толико напредовала да се и сам Бора чудио.

— Сила си ти Цакана — говорио је он одушевљено. Толико си печена да би могла да приредимо диван час у флорету.

— Дивна идеја — ускликну Цица. У суботу ћу позвати све моје

другарице па ћемо онда да им приредимо изненађење. Али ће

да ми завиде...

Бори баш није било мило али

са друге стране ласкало је његовој амбицији да се покаже па за

то, чим оде кући, умоли мајку да

Бора је морао да се губи из Београда.

Тако је један калем трулога

конца уништио једну каријеру...

Господине,

После јучерашњег скандала у

мојој кући, за који сте Ви

главни кривац, ја сматрам да

Ви сами разумете да су за

руке између Вас и моје кћери

развргнуте.

Сида Борковић, удова

Бора је беснео, скакао по соби

као луд али Цица није хтела ни

да чује за помирење. Нарањено да

су и повериоци за то сазнали и

Бора је морао да се губи из Београда.

— Зна шта треба

— Како?... Па ви не знаете сте

нографију, а почетница сте на пи

сајкој машини... Не знаете ни један

страни језик... па, шта онда знаете?

— Ох, господине, толико дру

гих ствари.

СТАРИ И НОВИ ВИЦЕВИ

САВРЕМЕНИ МАТЕМАТИЧАРИ

У једној канцеларији један млађи чиновник задубио се у шкрабање неких рачуна по хартији којом је застарт сто. Жарља он тако и не примећује улазак шефа, који лагано запита једног другог чиновника:

— Шта то толико рачуна овај наш Бане?

— Е, господине шефе, он сада дели мираз своје веренице број њених година и одатле срачунава помоћу својих дугова — квадрат љубави.

МИНИСТАР БЕЗ ПОТРЕБЕ

За време децембарских избора 1938 варошки земљорадник Воја Ђорђевић био је министар без портфеља. Онако, тек, да и један теразиски земљорадник буде у реду министара!

Једнога дана донесе му поштар писмо од неког члана земљорадничке задруге, које је било адресирано овако:

Господину
Воји Ђорђевићу
Министру без потребе
Београд, Франкопанова 15

ТУК НА ЛУК

— Миле, позајми ми хиљаду динара, јако су ми потребни!
— Донео сам одлуку да нико не дајем новац у зајам.
— Али... ја сам твој пријатељ.
Нека ја будем последњи коме ћеш дати у зајам! — вапије Бранко.
— О, ја те сматрам за тако доброг пријатеља, да та никако не могу да ставим у ред последњих.
Радије ћу те ставити у први ред, и на неком другом ћу применити своју одлуку.

ЗЛАТНЕ МОНДЕНКЕ

Састале се три београдске монденке и, у доколици, изјављују шта би која од њих желела.
— Ја да играм покер сваки дан.
— Ја да имам збирку песама, па да деркт.
— А ја... само једну ноћ да спавам сама!

ПОЗНАЈУ ГА

— Шта су урадили ваши други када сте пали у воду?
— Бацили су ми парче сапуна,

БОДЉИКАВО ПРАСЕ

— Не знам ти ја то сине, нечовек. Чак много лепши него што го да зовнем Рајка шнајдера, па би требало да буде па је зато час посла.
имао много непријатности. Али И, заиста, Рајко саши изванредну лепоту није толико смета

ла као шворцерај. Имао је толико дугова да је одавно престао јало као саливен, Бора однесе

да води о њима рачуна. Али су свој спортски костим код Цице.

У суботу је башта код госпа

Сиде била пуна девојака. Цица је

намерно звала само своје друга

рице да би могла да ужива због њихове зависти.

После обилне ужине, Цица се за часак, извини из друштва а када се вратила на њој је био укусан дрес за мачевање, само је

место прописаних ципела имала укусне беле еспадриле. Са њом је био и Бора, комплетно обушен у спортски дрес. Кроз башту одјекну усклик дивљења...

Отпоче и егзибиција. Елегантни и витки обоје па дивота по

гледати, фигуре, све лепше и гра

циозније и одушевљење гледаоца

са веће. Одједном када Бора чучну, да изведе једну фигуру

одбране, зачу се злокобно:

«Кр... кр... кр. Његове дивне панталоне се распараше од тура све до доле и лепотан се појави у доњем рубљу и закрљеним чарапама. Он је јадник хтео да

се изгуби али му не дадоше оду

шевљени гледаоци односно Цици

цине драгарице, који су уживале

апарт

Свеће једнога ПРИЧА

— Море још је рано за пек- Госпа Бела је дрхтала као прут наче „машинслосерк“. Успут им је гарсоњеру код фрајла Ленке, си- мез и туршију — рече газда Ика док је читала ово писмо али се издавала инструкција у смислу туација је била оваква: Газда И- својој домаћици Бели, која га уздржа па врати писмо носачу а она се полако врати ка пијеци.

Госпа Бела га само погледа па одједном упита:

— А откуд знаш да је рано?

Газда Ика се узврда па једва промуца:

— Па знаш, распитивао сам се.

— Распитивао се, распитивао... — дочека га подозриво Бела. чак...

»Зар ја тридесет година спремам зимнику па никад да ми се не- што естрефик па ћеш ти сад да распитујеш ко да неко боље зна од мене...«

— Ама није Бела него ја она- ко уз реч.

Госпа Бела уђута али се у себи једила па је стално мислила откуд то Илија да мисли на туршију. Мислила она тако, док јој је данпунт сену кроз главу: Да није нека женска? И од тога тренутка уврте у главу да је друга женска по среди па зато отвори четворо очи. Јадан Илија није ни савњао да га шпијунирају и контро- лишу. Џепови су му били претре- сани редовно а чим дође кући госпа Бела га је ревносно њушила и омирисала да осети да не мирише сумњиво. Али све је било узалуд и госпа Бела је са жа- лошћу увидела да на овај начин не може доћи до циља. Зато се реши да промени тактику. Чим увече Ика дође кући она му ре- че:

— Слушај Ико, ја сутра зором идем у Раковицу код Стане, она крчи, па ођу да јој помогнем. Видиш како је данас тешко за- млађе...

— Иди брате, иди, сестра ти је. Око њој нећеш да помогнеш, ко- ме ћеш.

И, заиста госпа Бела се диже зором и оде. Газда Ика код куће остаде сам, пристави лонче за кафу па онда оде да нахрани живину. Када је то све свршио он се обрија и дотера и полако кре- те од куће... Прво оде на пија- цу и ту је пазарио читав сат. Цења- као се на бабуре, купио три ки- ле патлиџана, јабучара, воће и кромпира па са пуном корпом оде код једног носача.

— Слушај, друже — носи све ово у Синђелићеву број 8 први спрат код госпођице Лене и ка- жи послао газда Ика. Него чекај да напишем цедуљче па кад од- неш ово нека ми одговори а ју да платим.

Носач је таман одмакао иза пи- јаци и зашао иза првог угла када га сусрете једна старија госпођа која му узбуђено рече:

— Слушај пријатељу. Ево ти хиљаду динара да прочитам ту цедуљу коју ти је дао онај госпо- дин на «ијаци.

Без размишљања носач приста- де и госпа Бела, устрептала је од узбуђења — као да је шипарица, прочита писмо Икино које је гла- сило:

— Цуле Икино

Оној мој умок је отишao у Раковицу. Спреми ћувач а ја ћу у подне доћи за ручак. Шаљем ти се што треба као и том кмла воћа (грожђе, бре- скве, јабуке) а ти одговори- да ли си у реду примила. Љуби те твој Икица.

За то време је Ика безбрин- но седео у кафлани и кад га мла- ђи бакалин понуди да праве на- ко мезе, он одговори:

— Нећу богами, жена ми није ту па сам позван на један кар- даш ћувач. Нећу да кварим РУ- чак...

— Па знаш, распитивао сам се.

— Распитивао се, распитивао...

— Зар ја тридесет година спремам зимнику па никад да ми се не- што естрефик па ћеш ти сад да распитујеш ко да неко боље зна од мене...

— Ама није Бела него ја она- ко уз реч.

Госпа Бела уђута али се у себи

једила па је стално мислила от- кад то Илија да мисли на туршију. Мислила она тако, док јој је

данпунт сену кроз главу: Да није нека женска? И од тога тренутка уврте у главу да је друга женска по среди па зато отвори четворо очи. Јадан Илија није ни сав-

њао да га шпијунирају и контро- лишу. Џепови су му били претре- сани редовно а чим дође кући госпа Бела га је ревносно љушила и омирисала да осети да не мирише сумњиво. Али све је било узалуд и госпа Бела је са жа- лошћу увидела да на овај начин не може доћи до циља. Зато се реши да промени тактику. Чим увече Ика дође кући она му ре- че:

— Слушај Ико, ја сутра зором идем у Раковицу код Стане, она крчи, па ођу да јој помогнем. Видиш како је данас тешко за- млађе...

— Иди брате, иди, сестра ти је. Око њој нећеш да помогнеш, ко- ме ћеш.

И, заиста госпа Бела се диже зором и оде. Газда Ика код куће остаде сам, пристави лонче за кафу па онда оде да нахрани живину. Када је то све свршио он се обрија и дотера и полако кре- те од куће... Прво оде на пија- цу и ту је пазарио читав сат. Цења- као се на бабуре, купио три ки- ле патлиџана, јабучара, воће и кромпира па са пуном корпом оде код једног носача.

— Слушај, друже — носи све ово у Синђелићеву број 8 први спрат код госпођице Лене и ка- жи послао газда Ика. Него чекај да напишем цедуљче па кад од- неш ово нека ми одговори а ју да платим.

Носач је таман одмакао иза пи- јаци и зашао иза првог угла када га сусрете једна старија госпођа која му узбуђено рече:

— Слушај пријатељу. Ево ти хиљаду динара да прочитам ту цедуљу коју ти је дао онај госпо- дин на «ијаци.

Без размишљања носач приста- де и госпа Бела, устрептала је од узбуђења — као да је шипарица, прочита писмо Икино које је гла- сило:

— Цуле Икино

Оној мој умок је отишao у Раковицу. Спреми ћувач а ја ћу у подне доћи за ручак. Шаљем ти се што треба као и том кмла воћа (грожђе, бре- скве, јабуке) а ти одговори- да ли си у реду примила. Љуби те твој Икица.

— Нећу богами, жена ми није ту па сам позван на један кар- даш ћувач. Нећу да кварим РУ- чак...

— Па знаш, распитивао сам се.

— Распитивао се, распитивао...

— Зар ја тридесет година спремам зимнику па никад да ми се не- што естрефик па ћеш ти сад да распитујеш ко да неко боље зна од мене...

— Ама није Бела него ја она- ко уз реч.

Госпа Бела уђута али се у себи

једила па је стално мислила от- кад то Илија да мисли на туршију. Мислила она тако, док јој је

данпунт сену кроз главу: Да није нека женска? И од тога тренутка уврте у главу да је друга женска по среди па зато отвори четворо очи. Јадан Илија није ни сав-

њао да га шпијунирају и контро- лишу. Џепови су му били претре- сани редовно а чим дође кући госпа Бела га је ревносно љушила и омирисала да осети да не мирише сумњиво. Али све је било узалуд и госпа Бела је са жа- лошћу увидела да на овај начин не може доћи до циља. Зато се реши да промени тактику. Чим увече Ика дође кући она му ре- че:

— Слушај Ико, ја сутра зором идем у Раковицу код Стане, она крчи, па ођу да јој помогнем. Видиш како је данас тешко за- млађе...

— Иди брате, иди, сестра ти је. Око њој нећеш да помогнеш, ко- ме ћеш.

И, заиста госпа Бела се диже зором и оде. Газда Ика код куће остаде сам, пристави лонче за кафу па онда оде да нахрани живину. Када је то све свршио он се обрија и дотера и полако кре- те од куће... Прво оде на пија- цу и ту је пазарио читав сат. Цења- као се на бабуре, купио три ки- ле патлиџана, јабучара, воће и кромпира па са пуном корпом оде код једног носача.

— Слушај, друже — носи све ово у Синђелићеву број 8 први спрат код госпођице Лене и ка- жи послао газда Ика. Него чекај да напишем цедуљче па кад од- неш ово нека ми одговори а ју да платим.

Носач је таман одмакао иза пи- јаци и зашао иза првог угла када га сусрете једна старија госпођа која му узбуђено рече:

— Слушај пријатељу. Ево ти хиљаду динара да прочитам ту цедуљу коју ти је дао онај госпо- дин на «ијаци.

Без размишљања носач приста- де и госпа Бела, устрептала је од узбуђења — као да је шипарица, прочита писмо Икино које је гла- сило:

— Цуле Икино

Оној мој умок је отишao у Раковицу. Спреми ћувач а ја ћу у подне доћи за ручак. Шаљем ти се што треба као и том кмла воћа (грожђе, бре- скве, јабуке) а ти одговори- да ли си у реду примила. Љуби те твој Икица.

— Нећу богами, жена ми није ту па сам позван на један кар- даш ћувач. Нећу да кварим РУ- чак...

— Па знаш, распитивао сам се.

— Распитивао се, распитивао...

— Зар ја тридесет година спремам зимнику па никад да ми се не- што естрефик па ћеш ти сад да распитујеш ко да неко боље зна од мене...

— Ама није Бела него ја она- ко уз реч.

Госпа Бела уђута али се у себи

једила па је стално мислила от- кад то Илија да мисли на туршију. Мислила она тако, док јој је

данпунт сену кроз главу: Да није нека женска? И од тога тренутка уврте у главу да је друга женска по среди па зато отвори четворо очи. Јадан Илија није ни сав-

њао да га шпијунирају и контро- лишу. Џепови су му били претре- сани редовно а чим дође кући госпа Бела га је ревносно љушила и омирисала да осети да не мирише сумњиво. Али све је било узалуд и госпа Бела је са жа- лошћу увидела да на овај начин не може доћи до циља. Зато се реши да промени тактику. Чим увече Ика дође кући она му ре- че:

— Слушај Ико, ја сутра зором идем у Раковицу код Стане, она крчи, па ођу да јој помогнем. Видиш како је данас тешко за- млађе...

— Иди брате, иди, сестра ти је. Око ќој нећеш да помогнеш, ко- ме ћеш.

И, заиста госпа Бела се диже зором и оде. Газда Ика код куће остаде сам, пристави лонче за кафу па онда оде да нахрани живину. Када је то све свршио он се обрија и дотера и полако кре- те од куће... Прво оде на пија- цу и ту је пазарио читав сат. Цења- као се на бабуре, купио три ки- ле патлиџана, јабучара, воће и кромпира па са пуном корпом оде код једног носача.

— Слушај, друже — носи све ово у Синђелићеву број 8 први спрат код госпођице Лене и ка- жи послао газда Ика. Него чекај да напишем цедуљче па кад од- неш ово нека ми одговори а ју да платим.

Носач је таман одмакао иза пи- јаци и зашао иза првог угла када га сусрете једна старија госпођа која му узбуђено рече:

— Слушај пријатељу. Ево ти хиљаду динара да прочитам ту цедуљу коју ти је дао онај госпо- дин на «ијаци.

Без размишљања носач приста- де и госпа Бела, устрептала је од узбуђења — као да је шипарица, прочита писмо Икино које је гла- сило:

— Цуле Икино

Оној мој умок је отишao у Раковицу. Спреми ћувач а ја ћу у подне доћи за ручак. Шаљем ти се што треба као и том кмла воћа (грожђе, бре- скве, јабуке) а ти одговори- да ли си у реду примила. Љуби те твој Икица.

— Нећу богами, жена ми није ту па сам позван на један кар- даш ћувач. Нећу да кварим РУ- чак...

— Па знаш, распитивао сам се.

— Распитивао се, распитивао...

— Зар ја тридесет година спремам зимнику па никад да ми се не- што естрефик па ћеш ти сад да распитујеш ко да неко боље зна од мене...

— Ама није Бела него ја она- ко уз реч.

Госпа Бела уђута али се у себи

једила па је стално мислила от- кад то Илија да мисли на туршију. Мислила она тако, док јој је

данпунт сену кроз главу: Да није нека женска? И од тога тренутка уврте у главу да је друга женска по среди па зато отвори четворо очи. Јадан Илија није ни сав-

њао да га шпијунирају и контро- лишу. Џепови су му били претре- сани редовно а чим дође кући госпа Бела га је ревносно љушила и омирисала да осети да не мирише сумњиво. Али све је било узалуд и госпа Бела је са жа- лошћу увидела да на ова

Друштвени живот

ДРУШТВО ПОЛИТИЧКИХ
РАСПУШТЕНИЦА

ЈАЛЯ ЈЕ ДОСАДНО,
КАД ЈЕ ЧОВЕК ОД-
ВОЖЕН ОД СТО-
ЛА И СТОЛИ-
ЧЕ.

ДРУШТВО „ЛАКО ГЕМО“

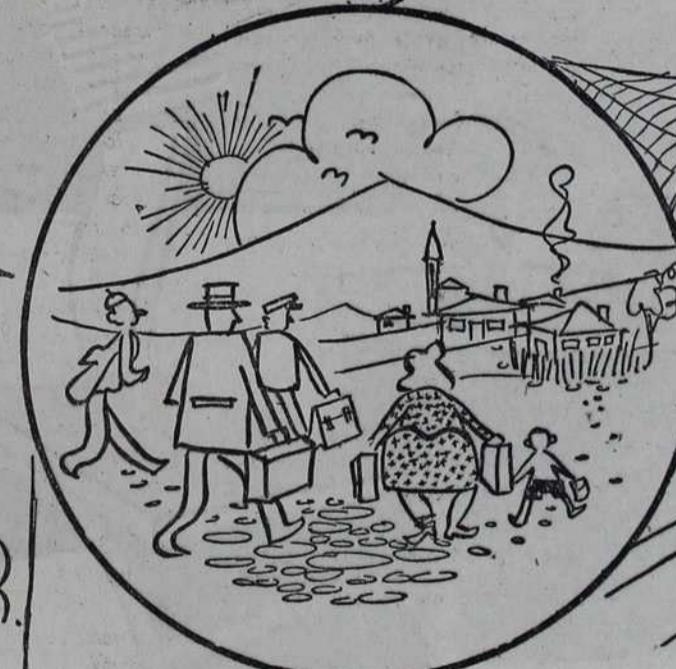
ДРУШТВО
ЗА
КИБИЧОВАЊЕ
СЯ СЕДЉАЧИМА

ДРУШТВО ЗА
ПРИЈАТЕЉ-
СКЕ ВЕЗЕ СА
СЕЛОМ

ДРУШТВО
НАРОДА

ТУРИСТИЧКО
ДРУШТВО
НА
ЛИМУЗИНИ
„ОЈС-ОЈС“

ДРУШТВО ЗА
ЗАШТИТУ
ИСТОРИЈСКИХ
СТАРИНА

УЖИГИ СИКИЕ

Се с ти

Бадољу: Ти упрска као ћуран мотку па ухвати нокат. А сада ти већ спремају заменика. То се десчило и другима пре тебе јер Енглези не трпе неупослене црнце.

* *

Винару — Младеновац: Фино је зарадити на вину али не вља када одрапе са милијонском казном. Човек изгуби вољу.

* *

Газда Стеви: Не вља позивајући младе dame у стан. Најбољи је доказ онај несрћени Зајечарац.

* *

Великој дами: Право сте имали. Вља да нећете због једне удавице са троје деце да кварите Ваш конфор.

* *

Сањалици: Треба да прочиташи књигу »Шта једу пророци после Христака».

* *

Једном газди: Понос и храброст не могу се добити на лутрији, а племенитост треба однеговати.

* *

Н. Н. — Дорђол: Лепо каже пословица: Ко рескира — профитира. Ти си рескирао ал ниси профитирао. Сада бар знаш да нису тачне све пословица.

СОБА ПРВОГ РЕДА

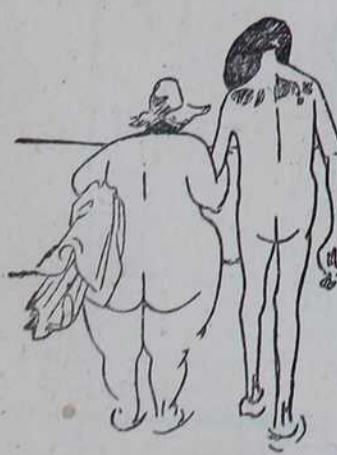
Гост: Између ове собе и оне доње нема никакве разлике, а моја је ипак скупља за двадесет динара!

Портир: Чини вам се, господине. Собе нису исте... Ваша има и часовник!

Гост: А где је сат? Ја га не видим!

Портир: Ено га на сред Теразија.

ЗЕМЉА ДЕМБЕЛИЈА

На купању — сасвим у цивилу

— Замисли, још ме и не познаје, а хоће да му будем жена!
— Онда пожури док те није упознао!

БОДЉИКАВЕ МИСЛИ

Сваки човек је, бар једном у животу генијалан. Али је редак онај који тај тренутак не преслава.

»О«

И старог човека жене могу волети — ако није љубоморан.

»О«

Жена указује човеку највеће поштовање када га моли за при-

јатељство а када му нуди пријатељство она га презире.

»О«

Учтивост показује човека споља онаквог какав би требало да буде изнутра.

»О«

Туђа женап осута је ћавољим медом — за то се за њом толико и трчи.

Паметан човек може да говори глупости, он на то има право, док је глупаку то дужност.

»О«

Људима одлазимо ради савета а женама ради утехе.

»О«

Љубомора се увек рађа са љубављу, али не умире увек са њом.

Замишљеној: Мушкарцима не треба давати аконто али им треба узети кауцију. У будуће пази а за ту »ситницу« неће се замери.

* *

Боби: Када видиш да муж хоће да те остави, ти иди прва и онда ће он да те јури да се враши, јер му је повређена сујета.

* *

Ољењки: Ви сте паметни и одлучни али шта да радимо када нису све жене као ви. Муж је као коњ, мора се стално држати на узди.

* *

Бисерки: Хладна вода је најбоља косметика, али ако хоћеш нејхну кожу онда се мажки свежим патлицаниом, само уви главу да те не испљују муве.

* *

Радојки: Права је дама она која има доволно паре да не ради ништа, а чим нема паре, не вреди јој отменост и интелигенција.

* *

Станки: Удати се можеш лако, само је виц у томе: удати се као што треба. А то је оно што је данас најтеже.

* *

Ваји: Место глицерина добар је цеђ са њиме треба мазати руке бар два пут месечно.

* *

Матурантки: Данас су модерне девојице »зрелек још у V разреду за то је матура обична формалност.

ДОВИТЉИВОСТ

— Ето тако смо удешили нашу оставу — клавир унутра уметник напољу.